

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agencia Națională de
Administrare Fiscală**
Direcția Generală a Finanțelor
Publice Argeș

B-dul. Republicii, nr. 118 Pitești, Arges
Tel : +0248 211511 / +0248 211838
Fax : +0248 216478
e-mail :
Admin.PTAGJUDX01.AG@mfinante.ro

DECIZIA nr. 89/2010
privind solutionarea contestatiei depusa de
SC X SRL din Pitesti
inregistrata la Directia generala a finantelor publice Arges sub nr. X/2010

Prin adresa fn. inregistrata la Directia generala a finantelor publice Arges sub nr. X/2010, SC X SRL din Mioveni a formulat si depus contestatie impotriva deciziei de impunere nr. X/2010 privind suma de X lei reprezentand:

- X lei taxa pe valoarea adaugata de plata,
- X lei majorari de intarziere aferente.

Contestatia a fost depusa in termenul legal prevazut de art. 207 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Directia generala a finantelor publice Arges constatand ca in speta sunt indeplinite dispozitiile art. 205 si art. 209 (1) lit. a din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, este competenta sa solutioneze contestatia formulata de SC X SRL din Mioveni.

I. In contestatia formulata petenta precizeaza ca organele de inspectie fiscala " ... *au stabilit in contradictie cu prevederile legale, in mod arbitrar, ca pentru achizitia de aparatura IT, societatea noastra nu are drept de deducere...*" pentru taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei, desi toate documentele emise de societate sunt emise cu ajutorul calculatorului achizitionat.

Totodata se mentioneaza ca organele de inspectie fiscala in mod nelegal nu au acordat drept de deducere a taxei pe valoarea adaugata in suma de X lei cuprinsa intr-un numar de 22 facturi „ ... *pe motiv ca nu este inscrisa adresa sediului social al beneficiarului*”, iar pe facturi sunt inscrise datele de identificare ale beneficiarului si adresa partiala a acestuia.

In sustinerea contestatiei petenta considera ca organul fiscal nu poate refuza deducerea taxei pe valoarea adaugata „... *doar pentru faptul ca nu*

sunt inscise complet datele adresei beneficiarului ... interpretand legislatia doar in litera ei si nu in spiritul ei.”

Astfel, SC X SRL solicita anulara partiala a deciziei de impunere nr. X/2010 pentru diferenta de taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei precum si a majorarilor de intarziere aferente.

II. Organele de control din cadrul Activitatii de inspectie fiscala - Biroul de control financiar au procedat la efectuarea unei inspectii fiscale generale pentru perioada 01.01.2007 – 31.12.2009 si au constatat urmatoarele:

In luna iunie 2008 societatea a inregistrat in contabilitate factura fiscala X/2008 reprezentand achizitia unui calculator, in baza carora a dedus taxa pe valoarea adaugata in suma totala de X lei.

Organele de inspectie fiscala au constatat ca bunul achizitionat nu a fost utilizat in folosul operatiunilor impozabile „ ... *acesta aflandu-se, la data controlului, instalat la domiciliul administratorului.*”, fapt pentru care nu au acordat drept de deducere pentru taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei potrivit dispozitiilor art. 145 (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

In lunile septembrie, octombrie si decembrie 2009 societatea a dedus taxa pe valoarea adaugata inscisa intr-un numar de 22 de facturi fiscale care nu aveau completate toate informatiile obligatorii prevazute de art. 155 (5) din Codul fiscal, respectiv adresa beneficiarului, organele de inspectie fiscala constatand ca au fost incalcate dispozitiile art. 146 (1) din Legea nr. 571/2003 nu au acordat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata in suma de X lei.

Fata de aceste constatari, organele de inspectie fiscala au stabilit o taxa pe valoarea adaugata suplimentara de plata in suma de X lei.

Pentru neachitarea in termen a debitului suplimentar de taxa pe valoarea adaugata, organele de inspectie fiscala au procedat la calcularea majorarilor de intarziere in suma de X lei.

Astfel, in baza raportul de inspectie fiscala nr. X/2010 a fost emisa decizia de impunere nr. X/2010 prin care a fost stabilita o taxa pe valoarea adaugata suplimentara in suma de X lei si majorari de intarziere aferente in suma de X lei.

III. Cu adresa nr. X/2010 Activitatea de inspectie fiscala Arges a inaintat referatul cu propuneri de solutionare a contestatiei in care se propune respingerea contestatiei ca neintemeiata.

IV. Luand in considerare constatariile organelor de inspectie fiscala, motivatiile petentei, documentele existente la dosar, precum si actele normative in vigoare, se retin urmatoarele:

1. Referitor la taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei, cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare contestatii este daca societatea are drept de deducere a taxei pe valoarea adaugata în situația în care documentele justificative prezentate nu conțin sau nu furnizează toate informațiile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare la data efectuării operațiunii pentru care se solicită deducerea taxei pe valoarea adaugata.

In fapt, in lunile septembrie, octombrie si decembrie 2009 societatea a dedus taxa pe valoarea adaugata in suma X lei inscrisa intr-un numar de 22 de facturi fiscale care nu aveau completate toate informatiile obligatorii prevazute de art. 155 (5) din Codul fiscal, respectiv adresa beneficiarului.

Prin decizia de impunere nr. 469/15.03.2010 organele de inspectie fiscala au stabilit o taxa pe valoarea adaugata suplimentara de plata in suma de X lei prin neacordarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata pe considerentul ca documentele justificative prezentate nu conțin sau nu furnizează toate informațiile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare la data efectuării operațiunii pentru care se solicită deducerea taxei pe valoarea adaugata.

In drept, sunt aplicabile prevederile art. 146 (1) si art. 155 (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, republicata, care precizeza:

“(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5);

(...)

Art. 155

(...)

(5) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:

(...)

*f) numele și adresa cumpărătorului, precum și codul de înregistrare în scopuri de TVA, în cazul în care cumpărătorul este înregistrat, conform art. 153, precum și adresa exactă a locului în care au fost transferate bunurile, în cazul livrărilor intracomunitare de bunuri prevăzute la art. 143 alin. (2) lit. d);
(...)”.*

Fata de aceste prevederi legale, se retine faptul ca orice persoana impozabila inregistrata ca platitor de taxa pe valoarea adaugata trebuie sa justifice dreptul de deducere al taxei pe valoarea adaugata in functie de felul operatiunii, cu factura fiscala care cuprinde informatiile prevazute la art. 155

(5) si este emisa pe numele persoanei de catre o persoana impozabila inregistrata ca platitor de taxa pe valoarea adaugata.

Din analiza raportului de inspectie fiscala care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestata rezulta faptul ca societatii nu i-a fost acordat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata inregistrata intr-un numar de 22 de facturi fiscale ca urmare a verificarii fiecărei factura in parte din punct de vedere al modului de completare cu elementele obligatorii prevazute la art. 155 (5) din Codul fiscal.

Organele de inspectie fiscala au constatat ca facturile nu sunt completate cu adresa completa a cumpărătorului de bunuri.

In speta sunt incidente si dispozitiile art. 6 din Legea contabilitatii nr. 82/1991, republicata, potrivit carora:

“(1) Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

(2) Documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor care le-au înregistrat în contabilitate, după caz.”, precum si ale pct. A din Normele metodologice de intocmire si utilizare a registrelor si formularelor comune pe economie privind activitatea financiara si contabila aprobate prin Ordinul ministrului finantelor nr. 3512/2008 privind documentele financiar-contabile, care precizeaza:

“ 1. Persoanele prevăzute la art. 1 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, consemnează operațiunile economico-financiare, în momentul efectuării lor, în documente justificative, pe baza cărora se fac înregistrări în jurnale, fișe și alte documente contabile, după caz.

2. (...) Documentele care stau la baza înregistrărilor în contabilitate pot dobândi calitatea de document justificativ numai în condițiile în care furnizează toate informațiile prevăzute de normele legale în vigoare.”

Avand in vedere cele de mai sus, se retine ca intrucat cele 22 de facturi fiscale de achizitie de bunuri nu cuprind toate informatiile obligatorii prevazute de reglementarile legale pentru justificarea dreptului de deducere, nu pot dobandi calitatea de document justificativ in raport de prevederile legale ale actelor normative invocate referitor la informatiile pe care trebuie sa le furnizeze factura fiscala, fapt pentru care organele de inspectie fiscala in mod legal nu au acordat drept de deducere pentru taxa pe valoarea adaugata inregistrata in cele 22 de facturi.

Mai mult in cauza in speta s-a pronuntat si Inalta Curte de Casatie si Justitie prin Decizia nr. 5/2007 in sensul ca: „ *Taxa pe valoarea adăugată nu poate fi dedusă și nici nu se poate diminua baza impozabilă la stabilirea impozitului pe profit în situația în care documentele justificative prezentate nu*

conțin sau nu furnizează toate informațiile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare la data efectuării operațiunii pentru care se solicită deducerea TVA. “

In ceea ce privește afirmația contestatoarei potrivit careia „ ... organul de control nu poate refuza arbitrar deducerea TVA doar pentru faptul ca nu sunt înscrise complet datele adresei beneficiarului interpretand legislatia doar in litera ei si nu in spiritul ei ” aceasta nu are nici o relevanta in solutionarea favorabila a contestatiei deoarece aceasta avea obligatia de a inscrie atat localitatea cat si strada si numarul la care este înregistrat sediul societatii furnizoare, precum si numarul din registrul comerțului, asa cum se precizeaza la art. 74 (1) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată:

“ În orice factură, ofertă, comandă, tarif, prospect și alte documente întrebuintate în comerț, emanând de la o societate, trebuie să se menționeze denumirea, forma juridică, sediul social, numărul din registrul comerțului și codul unic de înregistrare.”

Fata de cele retinute si prezentate in continutul deciziei, pentru acest capat de cerere contestatia urmand a se respinge ca neintemeiata.

2. Referitor la taxa pe valoarea adaugat in suma de X lei, cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare contestatii este sa se pronunte daca aceasta a fost legal stabilita in conditiile in care este aferenta unor achizitii care nu au fost utilizate in folosul operatiunilor sale taxabile.

In fapt, organele de inspectie fiscala nu au acordat drept de deducere pentru taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei aferenta achizitionarii unui calculator deoarece acesta nu a fost utilizat in folosul operatiunilor impozabile in sensul ca la data controlului nu se afla instalat la sediul societatii.

In drept, cauza isi gaseste solutionarea in dispozitiile art. 145 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, potrivit carora:

“ (1) Dreptul de deducere ia naștere în momentul în care taxa pe valoarea adăugată deductibilă devine exigibilă.

(...)

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile; “

Conform prevederilor legale de mai sus se retine ca o persoana impozabila inregistrata ca platitor de taxa pe valoarea adaugata are dreptul de deducere al taxei pe valoarea adaugata aferenta bunurilor si serviciilor

achizitionate numai daca acestea sunt utilizate in folosul operatiunilor sale taxabile.

Din documentele existente la dosarul cauzei se retine ca la data controlului calculatorul se afla instalat la domiciliul administratorului, nefiind folosit in activitatea desfasurata de societate.

Avand in vedere ca petenta a dedus taxa pe valoarea adaugata pentru un bun care nu este utilizat in folosul operatiunilor sale taxabile asa cum prevad dispozitiile legale susmentionate se retine ca organele de inspectie fiscala au procedat in mod legal la neacordarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata in suma de X lei, contestatia urmand a se respinge ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

3. Referitor la suma de X lei reprezentand majorari de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata stabilita suplimentar cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare contestatii este sa se pronunte daca aceasta este datorata in conditiile in care societatea nu a achitat la termen debitul datorat.

In fapt, pentru neachitarea la termen a taxei pe valoarea adaugata stabilita suplimentar in suma de X lei, organele de inspectie fiscala au calculat majorari de intarziere in suma de X lei.

In drept, sunt aplicabile prevederile art. 119 si art.120 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificarile si completarile ulterioare, care precizeaza ca:

“ART. 119

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.

....

ART. 120

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv. “

Avand in vedere ca organele de inspectie fiscala au stabilit in sarcina SC X SRL o diferenta de taxa pe valoarea adaugata de plata in suma de X lei, aceasta datoreaza si sumele accesorii in raport cu debitul conform principiului de drept *accessorium sequitur principale*, fapt pentru care se retine ca in mod legal organele de inspectie fiscala au procedat la calcularea de majorari de intarziere in suma de X lei aferente diferentei de debit, contestatia urmand a se respinge ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

Se retine faptul ca societatea nu contesta modul de calcul al majorarilor de intarziere in ceea ce priveste perioada si cota aplicata.

Pentru considerentele retinute aratate in continutul deciziei si in temeiul prevederilor art. 145, art. 146 si art. 155 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, art. 6 din Legea contabilitatii nr. 82/1991, republicata, pct. A din Normele metodologice de intocmire si utilizare a registrelor si formularelor comune pe economie privind activitatea financiara si contabila aprobate prin Ordinul ministrului finantelor nr. 3512/2008 privind documentele financiar-contabile, art. 6, art. 119 si art. 120 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala cu modificarile si completarile ulterioare, coroborate cu dispozitiile art. 205, art. 206, art. 207, art. 209, art. 213 si art. 216 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala cu modificarile si completarile ulterioare, se :

DECIDE

Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulate de SC X SRL impotriva deciziei de impunere nr. X/2010 privind suma de X lei reprezentand:

- X lei taxa pe valoarea adaugata de plata,
- X lei majorari de intarziere aferente.

Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunalul Arges in termen de 6 luni de la data comunicarii.

Director coordonator